

Դանիելի գիրքը — Իննսունհինգերորդը

Բացահայտելով երկրորդ հրեշտակի պատգամի մարգարեական նշանակությունը

Jeff Pippenger

2024-02-28

Թե՛ առաջին, թե՛ երրորդ հրեշտակի շարժման պատմության մեջ լուրը կարելի է ամփոփել երկրորդ հրեշտակի լուրով:

Եվ նրան հետևեց մի ուրիշ հրեշտակ՝ ասելով. «Ընկավ, ընկավ Բաբելոնը՝ այն մեծ քաղաքը, որովհետև նա բոլոր ազգերին խմեցրեց իր պոռնկության բարկության գինուց»: Հայտնություն 14:8.

Երկրորդ հրեշտակը բացահայտում է մարգարեության եռակի կիրառությունը՝ նրանց համար, ովքեր ցանկանում են տեսնել: Երկրորդ հրեշտակը ներկայացնում է մարգարեական լուր, և այդ լուրն այն է, որ Բաբելոնը երկու անգամ ընկել է: Նա մատնանշում է Բաբելոնը որպես այն «մեծ քաղաքը», որը տասնյոթերորդ և տասնութերորդ գլուխներում նույնացվում է որպես Ժամանակակից Բաբելոն: Ժամանակակից Բաբելոնը երկու անգամ ընկել է, և նրա անկումը տեղի ունեցավ այն պատճառով, որ նա բոլոր ազգերին խմեցրեց «իր պոռնկության բարկության գինուց»: Նրա պոռնկությունն իրականացվեց երկրի թագավորների հետ: Այդ հարաբերությունը նրան թույլ տվեց օգտագործել այն թագավորների զորությունը, որոնց հետ նա պոռնկություն էր գործել, որպեսզի գործադրի իր «բարկությունը», այսինքն՝ այն հալածանքը, որ նա բերում է Աստծու հավատարիմ ժողովրդի վրա:

Գինին վարդապետություն է, և այն վարդապետությունը, որից նա առաջնորդում է բոլոր ազգերին խմելու, այն կեղծ վարդապետությունն է, որը պնդում է, թե արեգակին երկրպագելը խաղաղություն կբերի: Բոլոր ազգերն ընդունում են նրա իշխանության «նշանը», որը արեգակի երկրպագությունն է՝ ներկայացված կիրակնօրյա պաշտամունքով: Բոլոր ազգերի կողմից այդ «նշանի» ընդունումը իրականացվում է Միացյալ Նահանգների զորությամբ, սակայն դա կատարվում է այն ժամանակ, երբ իսլամի երրորդ Վայով մոլորակ Երկրի վրա սաստկացող պատերազմ է բերվում: Ազգերն ընդունում են նրա ցասման «գինին»՝ հիմնված «խաղաղության և ապահովության» խոստման վրա:

«Արդյո՞ք ք այժմ տարածվում է այն խոսքը, թե ես հայտարարել եմ, որ Նյու Յորքը պիտի ավերվի մակընթացային ալիքով: Մա ես երբեք չեմ ասել: Ես ասել եմ, երբ նայում էի այնտեղ բարձրացող մեծ շենքերին՝ հարկ առ հարկ. «Ի՛նչ ահավոր տեսարաններ պիտի տեղի ունենան, երբ Տերը վեր կենա՝ երկիրը սաստիկ շարժելու: Այն ժամանակ Հայտնություն 18.1–3-ի խոսքերը պիտի կատարվեն»: Հայտնության տասնութերորդ գլխի ամբողջությունը նախազգուշացում է այն բանի մասին, ինչ գալիս է երկրի վրա: Բայց ես առանձնապես լույս չունեմ այն մասին, թե ինչ պիտի գա Նյու Յորքի վրա, միայն գիտեմ, որ մի օր այնտեղի մեծ շենքերը պիտի

տապալվեն Աստծո գործության շուրջ գալու և տակնուվրա անելու հետևանքով: Ինձ տրված լույսից ես գիտեմ, որ կործանումը աշխարհում է: Տիրոջ մեկ խոսքը, Նրա հզոր գործության մեկ հպումը, և այս հսկայական կառույցները պիտի ընկնեն: Այնպիսի տեսարաններ պիտի տեղի ունենան, որոնց սարսափելիությունը մենք չենք կարող պատկերացնել»: Review and Herald, July 5, 1906.

Երկրորդ հրեշտակի լուրը կրկնվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծաշուք շինությունները տապալվեցին Աստծո ձեռքի հպումով:

«Մարգարեն ասում է. «Տեսա մի ուրիշ հրեշտակ, որ երկնքից իջնում էր՝ մեծ իշխանություն ունենալով, և երկիրը լուսավորվեց նրա փառքով: Եվ նա գործությամբ աղաղակեց բարձրաձայն՝ ասելով. «Ընկավ, ընկավ մեծ Բաբելոնը և դարձավ դների բնակարան»» (Հայտնություն 18:1, 2): Սա նույն պատգամն է, որ տրվեց երկրորդ հրեշտակի կողմից: Բաբելոնը ընկավ, «որովհետև նա բոլոր ազգերին խմեցրեց իր պոռնկության բարկության գինուց» (Հայտնություն 14:8): Ի՞նչ է այդ գինին:—Նրա կեղծ վարդապետությունները: Նա աշխարհին տվել է կեղծ շաբաթ՝ չորրորդ պատվիրանի Շաբաթի փոխարեն, և կրկնել է այն սուտը, որ Սատանան առաջինը ասաց Եվային Եդեմում՝ հոգու բնական անմահությունը: Շատ ազգակից մոլորություններ էլ նա տարածել է ամենուրեք՝ «մարդկանց պատվիրանները որպես վարդապետություն ուսուցանելով» (Մատթեոս 15:9):

«Երբ Հիսուսը սկսեց Իր հանրային ծառայությունը, Նա մաքրեց Տաճարը նրա սրբապղծական պղծությունից: Իր ծառայության վերջին գործերից մեկը Տաճարի երկրորդ մաքրումն էր: Այսպես էլ աշխարհի զգուշացման վերջին գործում եկեղեցիներին ուղղվում են երկու հստակ կոչեր: Երկրորդ հրեշտակի պատգամն է. «Ընկավ, ընկավ Բաբելոնը, այն մեծ քաղաքը, որովհետև իր պոռնկության բարկության գինուց խմեցրեց բոլոր ազգերին» (Հայտնություն 14:8): Եվ երրորդ հրեշտակի պատգամի հզոր աղաղակում երկնքից լսվում է մի ձայն, որ ասում է. «Դ՛ու լրս եկեք նրանից, իմ ժողովուրդ, որպեսզի մասնակից չլինեք նրա մեղքերին, և որպեսզի չընդունեք նրա պատուհասներից. որովհետև նրա մեղքերը հասել են մինչև երկինք, և Աստված հիշել է նրա անօրենությունները» (Հայտնություն 18:4, 5):» Ընտրյալ պատգամներ, գիրք 2, 118:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի և Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի միջև Հայտնության տասնութերորդ գլխի առաջին երեք համարները կատարվում են, որովհետև հենց կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ է, որ Բաբելոնից դուրս գալու կոչը սկսվում է:

«Հայտնություն 18-ը մատնանշում է այն ժամանակը, երբ Հայտնություն 14.6–12-ի եռակի նախազգուշացումը մերժելու հետևանքով եկեղեցին ամբողջովին կհասնի երկրորդ հրեշտակի կողմից կանխազգուշակված վիճակին, և Բաբելոնում դեռևս գտնվող Աստծո ժողովուրդին կոչ կարվի բաժանվել նրա հաղորդակցությունից: Այս պատգամը վերջինն է, որ երբևէ պիտի տրվի աշխարհին, և այն պիտի կատարի իր գործը: Երբ նրանք, որ «ճշմարտությանը չհավատացին, այլ հավանեցին անիրավությունը» (2 Թեսաղոնիկեցիներին 2. 12), մատնվեն զորեղ մոլորությանը և ստին հավատան, այնժամ ճշմարտության լույսը պիտի շողա բոլոր նրանց վրա,

որոնց սրտերը բաց են այն ընդունելու համար, և Տիրոջ բոլոր զավակները, որ մնում են Բաբելոնում, պիտի ականջ դնեն կոչին. «Ելե՛ք նրանից, Իմ ժողովուրդ» (Հայտնություն 18.4)»: Մեծ պաշարը, 389, 390:

Շուտով գալիք կիրականորյա օրենքի ժամանակ նախկին ուխտի ժողովուրդը պիտի ընդունի զորեղ մոլորություն: 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև այն ժամանակը, երբ կիրականորյա օրենքի ժամանակ զորեղ մոլորությունը պիտի թափվի, երկրորդ հրեշտակի լուրը կրկնվում է, և դրա մերժումը ներկայացնում է «Հայտնություն տասնչորսերորդ գլխի՝ վեցից տասներկու համարների եռակի նախազգուշացման» մերժումը: Այս իմաստով երեք հրեշտակները ներկայացված են երկրորդ հրեշտակի լուրով: Երկրորդ հրեշտակի լուրն է. «Ընկավ Բաբելոնը, ընկավ», և երկրորդ հրեշտակի լուրը դրված է առաջին և երրորդ լուրերի միջև:

Հայտնություն գրքի տասնութերորդ գլխում առաջին ձայնի հռչակումը երկրորդ հրեշտակի պատգամի կրկնությունն է, սակայն այն ներկայացնում է Հայտնություն տասնչորսի բոլոր երեք հրեշտակների մերժումը: Երկրորդ հրեշտակի պատգամը ներկայացնում է բոլոր երեք պատգամները, և այն կրում է Ալֆայի և Օմեգայի կնիքը, որովհետև այն հռչակվեց առաջին հրեշտակի շարժման պատմության մեջ, ապա կրկին պիտի հռչակվի երրորդ հրեշտակի շարժման մեջ: Պատգամը ցույց է տալիս, որ Բաբելոնը երկու անգամ է ընկել, և այս մարգարեական իմաստով այն մատնանշում է «մարգարեության եռակի կիրառություն»:

Բաբելոնի առաջին երկու անկումները, ինչպես ներկայացված են Բաբելոն և Բաբելոնով, ներկայացնում են արդի Բաբելոնի վերջնական անկումը: Բաբելոնի անկման երկակի հռչակումը սահմանազատվում է երեք հրեշտակների առաջին և վերջին պատգամով: Երեք հրեշտակների կառուցվածքը կրում է Ալֆայի և Օմեգայի կնիքը, որովհետև առաջին պատգամը բնորոշվում է որպես «հավիտենական ավետարան», ինչը, ըստ սահմանման, նշանակում է, որ այն հավերժական ավետարանն է, կամ նույն ավետարանական պատգամը բոլոր ժամանակների համար: Երրորդ հրեշտակի պատգամը ավետարանական այն պատգամն է, որը նախազգուշացնում է գազանի դրոշմը ընդունելու դեմ, ուստի առաջին պատգամը և երրորդ պատգամը, որոնք առաջին և վերջին պատգամներն են, նույն պատգամներն են, որովհետև երկուսն էլ ավետարանն են:

Ալֆան և Օմեգան Իր «Ճշմարտություն» ստորագրությունը դրեց երեք պատգամների վրա, որովհետև եբրայերեն «Ճշմարտություն» թարգմանված բառը Հրաշալի Լեզվաբանի կողմից կազմվել է եբրայական այբուբենի առաջին, տասներեքերորդ և վերջին տառերի միացմամբ: «Տասներեքը»՝ որպես խորհրդանիշ, ներկայացնում է ապստամբություն, և հենց երկրորդ պատգամում է բացահայտվում Բաբելոնի ապստամբությունը, ինչպես ներկայացված է նրա կեղծ վարդապետություններով և պոռնկությամբ: Ինչպես արդեն նշվել է, երկրորդ պատգամը նույնպես կրում է Ալֆայի և Օմեգայի ստորագրությունը, որովհետև այն պատգամը, որ հռչակվեց միլլերական պատմության մեջ՝ դատաստանի բացվելը հայտնելու համար, կրկնվում է երրորդ հրեշտակի շարժման մեջ՝ դատաստանի փակվելը ճանաչելի դարձնելու համար:

Ծննդոց գրքի տասնմեկերորդ գլխում Բաբելի անկումը Բաբելոնի անկման առաջին հիշատակումն է, և Նեբրովթի անգուսպ ապստամբության վկայությունը իր մեջ կրում է առաջին հրեշտակի լուրի կնիքը: Ինչպես ցույց է տրվել նախորդ հոդվածներում, երեք հրեշտակների բոլոր երեք լուրերն էլ տեղավորված են առաջին հրեշտակի լուրի մեջ: Առաջին հրեշտակի լուրում «վախեցե՛ք Աստծուց» արտահայտությունը ներկայացնում է առաջին լուրը, իսկ «տվե՛ք Նրան փառք» արտահայտությունը ներկայացնում է երկրորդ հրեշտակի լուրը: Երրորդ լուրը գտնվում է առաջինի մեջ, երբ այն հայտարարում է, որ «Նրա դատաստանի ժամը եկել է»:

Նեբրովթի անկման մեջ, որը Բաբելոնի առաջին անկումն է, նույնապես նշմարվում են երեք հրեշտակների երեք քայլերը: Այն ներկայացվում է «արի՛, գնանք» արտահայտությամբ:

Եվ ամբողջ երկիրը մեկ լեզու և մեկ խոսվածք ուներ: Եվ եղավ, երբ նրանք արևելքից ելան, որ մի դաշտ գտան Սենաարի երկրում, և բնակվեցին այնտեղ: Եվ ասացին միմյանց. «Եկե՛ք, աղյուս շինենք և լավ այրենք դրանք»: Եվ նրանց համար աղյուսը քարի փոխարեն էր, իսկ կուպրը՝ շաղախի փոխարեն: Եվ ասացին. «Եկե՛ք, մեզ համար քաղաք և աշտարակ շինենք, որի գագաթը մինչև երկինք հասնի, և մեզ համար անուն ստեղծենք, որպեսզի չցրվենք ամբողջ երկրի երեսի վրա»: Եվ Տերը իջավ, որպեսզի տեսնի քաղաքն ու աշտարակը, որ կառուցում էին մարդկանց որդիները: Եվ Տերն ասաց. «Ահա, ժողովուրդը մեկ է, և բոլորն էլ մեկ լեզու ունեն, և սա է, ինչ սկսել են անել. և այժմ ոչինչ նրանցից չի արգելվի, ինչ որ մտադրել են անել: Եկե՛ք, իջնենք և այնտեղ խառնենք նրանց լեզուն, որպեսզի մեկը մյուսի խոսքը չհասկանա»: Այսպես Տերը նրանց այնտեղից ցրեց ամբողջ երկրի երեսի վրա, և նրանք դադարեցին քաղաքը շինելուց: Դրա համար էլ նրա անունը կոչվեց Բաբել, որովհետև այնտեղ Տերը խառնեց ամբողջ երկրի լեզուն, և այնտեղից Տերը նրանց ցրեց ամբողջ երկրի երեսի վրա: Ծննդոց 11:1–9:

Բաբելոնի առաջին անկումը, որ ներկայացված է որպես Բաբել, արտահայտված է «արի՛ք» խոսքերով՝ երեք անգամ: Երեք հրեշտակներն էլ ամբողջությամբ ներկայացված են առաջին հրեշտակի մեջ: Դանիելի գրքի առաջին գլուխը նույնապես ներկայացնում է առաջին հրեշտակի պատգամը, և, ինչպես նախկինում նույնացվել է այս հոդվածներում, հավիտենական ավետարանի եռաստիճան փորձության ընթացքը գտնվում է առաջին աստիճանում, երբ Դանիելը հրաժարվեց ուտել բաբելոնական կերակուրը և դրա փոխարեն ընտրեց փառք տալ Աստծուն: Նրա առաջին փորձությունը առաջին հրեշտակի այն փորձությունն էր, որ Միլլերական պատմության մեջ իջավ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին՝ մի փոքր գրքով, որը Հովհաննեսին պատվիրված էր ուտել:

Այնուհետև նրան տրվեց տասնօրյա տեսանելի փորձություն, որը ցույց տվեց տարբերություն նրանց միջև, ովքեր ուտում էին բաբելոնական կերակուրը, և նրանց միջև, ովքեր, Դանիելի նման, ընտրեցին ընդդեմ ուտել: Երկրորդ փորձությունը կազմավորեց երկու դաս, ինչպես նաև եղավ երկրորդ հրեշտակի գալստյան ժամանակ՝ 1844 թվականին: Այդ երկրորդ փորձությունը հաջորդեց փորձությունը երեք տարվա վերջում, երբ Նաբուգոդոնոսորը հայտնեց իր դատաստանը, ինչպես ներկայացված է

երրորդ հրեշտակի գալստյամբ՝ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին:

Ջրհեղեղից հետո Նոյին հրահանգվեց զոհասեղաններ կառուցել, և այդ անելիս նա երբեք չպիտի կտրատեր կամ հղկերտար իր գործած քարերը, և ոչ էլ իր զոհասեղանի համար շաղախ պիտի գործածեր: Ապստամբ Նեբրովթը գործածեց աղյուս ու շաղախ՝ կեղծելով ուխտային հարաբերության այն զոհասեղանը, որ հրահանգված էր գործածել նրանց կողմից, ովքեր պիտի վերաբնակեցնեին երկիրը: Նեբրովթի վկայության առաջին «արի՛ք»-ը ներկայացնում է մի «մահվան ուխտ», որ կազմվեց ապստամբությամբ՝ ընդդեմ առաջին պատգամի: Երկրորդ «արի՛ք»-ը ներկայացնում է մի աշտարակի (եկեղեցու) և մի քաղաքի (պետության) կառուցումը: Նեբրովթի վկայության երկրորդ «արի՛ք»-ը Եկեղեցու և Պետության միությունն էր, որն է երկրորդ հրեշտակի պատգամի պոռնկությունը: Երրորդ «արի՛ք»-ը ներկայացնում էր մարդկանց ցրելու և լեզուն խառնելու դատաստանը:

Բաբելոնի առաջին անկումը նախապատկերում է առաջին հրեշտակի պատգամը, իսկ Բաբելոնի երկրորդ անկումը՝ իր երկու դրսևորումներով, որոնք հաստատում են ժամանակակից Բաբելոնի անկման տարրերը, նախապատկերում է երկրորդ հրեշտակի պատգամը: Այդպես է, որովհետև Բաբելոնի անկումը, ինչպես արձանագրված է Դանիելի գրքում, ներկայացնում է սկիզբ և ավարտ, ինչպես և երկրորդ հրեշտակի պատգամը, որ հռչակվում է ադվենտիզմի սկզբում և ավարտում: Քույր Ուայթը հստակորեն նշել է, որ Բաղդասարի վրա բերված դատաստանը նախապատկերված էր այն դատաստանով, որ բերվել էր Նաբուգոդոնոսորի վրա:

«Բաբելոնի վերջին իշխանի վրա, ինչպես նախատիպով՝ նրա առաջինի վրա, հասել էր աստվածային Դիտորդի դատավճիռը. «Ո՛վ թագավոր,... քեզ է ասված. թագավորությունը քեզից հեռացել է»: Դանիել 4:31»: Մարգարեներ և թագավորներ, 533:

Բաբելոնի երկրորդ անկումը կրում է Ալֆայի և Օմեգայի ստորագրությունը, ինչպես նաև երկրորդ հրեշտակի պատգամը: Այդ ստորագրությունը ներկայացվում է Բաբելոնի առաջին և վերջին թագավորների անկմամբ: Նաբուգոդոնոսորի դատաստանն ու անկումը ներկայացված է որպես «յոթ ժամանակ», ինչը հղում է Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակներին», իսկ Նեբրովթի դատաստանի և անկման մեջ «ցրումը» ևս հղում է Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակներին»: Բաղդասարի դատաստանն ու անկումը ներկայացված է հրեղեն տառերով, որոնց գումարը կազմում է երկու հազար հինգ հարյուր քսան, և դրանով նույնպես նշվում է հղում Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակներին»:

«Մարգարեության եռակի կիրառությունը» հաստատվում է առաջին երկու վկաներով, որոնք նույնացնում և հաստատում են երրորդ և վերջին կատարման բնութագրերը: Բաբելոնի երեք անկումներով հենց այն լուրը, որ նույնացնում է Բաբելոնի անկումը, նույնացնում է նաև այն կանոնը, որի վրա հիմնված է մարգարեության եռակի կիրառությունը: Բաբելոնի առաջին երկու անկումները նույնացնում են երրորդ և վերջին անկման մարգարեական բնութագրերը:

Միլլերական պատմությունը մինչև իսկ տառացիորեն կրկնվում է Future for America-ի պատմության մեջ: Միլլերական պատմության մեջ կանոնների մի հավաքածու, որոնց հետ Ուիլյամ Միլլերը ծանոթացավ և որոնց գործածությամբ հաստատեց այն ճշմարտության շրջանակը, որով ներկայացնում էր առաջին հրեշտակի լուրը, այդ պատմության ուղենիշներից մեկն էր: «Մարգարեության եռակի կիրառությունը» այն կանոններից մեկն է, որ կազմվել է այս վերջին օրերում՝ հաստատելու այն ճշմարտության շրջանակը, որի մեջ նույնացվում է երրորդ հրեշտակի լուրը:

Հռոմի երեք դրսևորումները, զուգակցված Բաբելոնի անկման երեք դրսևորումների հետ, սերտորեն կապված են, սակայն ունեն տարբերություններ: Տյուրոսի, կամ Բաբելոնի, պոռնիկը, որ պոռնկանում է երկրի թագավորների հետ, նրանց հետ մեկ մարմին է, սակայն իշխում է այդ թագավորների վրա, ինչպես Հեզագեյը իշխում էր Աքաաբ թագավորի վրա: Ժամանակակից Հռոմը Հայտնության գրքի տասնյոթերորդ գլխի այն գագանն է, որի վրա նստած է Ժամանակակից Բաբելոնի պոռնիկը և որի վրա նա իշխում է:

Այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

«Այնուհետև իմ աչքերը հեռացվեցին փառքից, և ինձ ցույց տրվեց երկրի վրա եղող մնացորդը: Հրեշտակը նրանց ասաց. «Մի թե դուք կխուսափեք յոթ վերջին պատուհասներից: Մի թե դուք կգնաք դեպի փառք և կվայելեք այն ամենը, ինչ Աստված պատրաստել է նրանց համար, ովքեր սիրում են Նրան և պատրաստ են տառապելու հանուն Նրա: Եթե այդպես է, դուք պետք է մեռնեք, որպեսզի ապրեք: Պատրաստվե՛ք, պատրաստվե՛ք, պատրաստվե՛ք: Դուք պետք է ունենաք ավելի մեծ պատրաստություն, քան այժմ ունեք, որովհետև գալիս է Տիրոջ օրը՝ դաժան թե՛ բարկությամբ և թե՛ սաստիկ ցասումով, որպեսզի երկիրը ամայի դարձնի և նրա մեղավորներին կործանի նրանից: Ամեն ինչ գոհե՛ք Աստծուն: Ամեն ինչ դրե՛ք Նրա զոհասեղանի վրա՝ անձը, ունեցվածքը և ամեն ինչ՝ որպես կենդանի զոհ: Ամեն ինչ է պահանջվելու՝ փառքի մեջ մտնելու համար: Ձեզ համար գանձ հավաքե՛ք երկնքում, ուր ոչ մի գող չի կարող մոտենալ, և ոչ էլ ժանգը ապականում է: Դուք պետք է այստեղ մասնակից լինեք Քրիստոսի չարչարանքներին, եթե ցանկանում եք այնուհետև Նրա հետ մասնակից լինել Նրա փառքին»:

«Երկինքն բավականաչափ էժան կլինի, եթե այն ձեռք բերենք տառապանքի միջոցով: Մենք պետք է ամբողջ ճանապարհի ընթացքում ուրացնենք եսը, ամեն օր մեռնենք եսին, թողնենք, որ միայն Հիսուսն երևա, և շարունակապես Նրա փառքը պահենք մեր տեսողաշտում: Ես տեսա, որ նրանք, ովքեր վերջին շրջանում ընդունել են ճշմարտությունը, պիտի իմանան, թե ինչ է նշանակում տառապել Քրիստոսի անվան համար, որ նրանք պիտի անցնեն փորձությունների միջով, որոնք պիտի լինեն սուր և խոցող, որպեսզի տառապանքի միջոցով մաքրվեն և պատրաստվեն ընդունելու կենդանի Աստծու կնիքը, անցնելու նեղության ժամանակով, տեսնելու Թագավորին Իր գեղեցկության մեջ և բնակվելու Աստծու ու սուրբ, մաքուր հրեշտակների ներկայության մեջ:»

«Երբ ես տեսա, թե ինչպիսին պետք է լինենք, որպեսզի ժառանգենք փառքը, և ապա տեսա, թե որքան շատ էր Հիսուսը տառապել՝ մեզ համար այդքան հարուստ ժառանգություն ձեռք բերելու համար, ես աղոթեցի, որ մենք մկրտվենք Քրիստոսի տառապանքների մեջ, որպեսզի փորձությունների առաջ չընկրկենք, այլ համբերությամբ և ուրախությամբ կրենք դրանք՝ իմանալով, թե ինչ էր Հիսուսը տառապել, որպեսզի մենք Նրա աղքատության և տառապանքների միջոցով հարստացվենք: Հրեշտակն ասաց. «Ուրանա՛ք ձեր անձերը. դուք պետք է արագ քայլեք»: Մեզնից ոմանք ժամանակ են ունեցել ճշմարտությունը ստանալու և քայլ առ քայլ առաջ գնալու, և ամեն մի քայլը, որ մենք արել ենք, մեզ ուժ է տվել հաջորդն անելու համար: Բայց այժմ ժամանակը գրեթե ավարտված է, և այն, ինչ մենք տարիներ շարունակ սովորել ենք, նրանք ստիպված կլինեն սովորել մի քանի ամսում: Նրանք նաև շատ բան պիտի ապաստվորեն և շատ բան դարձյալ սովորեն: Նրանք, ովքեր հրամանի հրապարակման ժամանակ չեն ընդունելու գազանի և նրա պատկերի նշանը, այժմ պետք է հաստատ վճռականություն ունենան ասելու. «Ո՛չ, մենք չենք ճանաչի գազանի հաստատությունը»: Վաղ գրվածքներ, 67: